

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO Y ZAGRANICZNEGO.

Z WARSZAWY DNIA 4. MARCA ROKU 1800. wę WTOREK.

z Paryża dnia 14. Lutego.

Senat jak się spodziewać należało, proponowanego przez Pierwszego Konsula kandydata Obywatela *Barthelemi Konserwatorem*, a na mieyscu Obywatela *Barret Jozefa Moreau* brata Generała, Trybunem mianował. Wiadomo zaś jest, iż Ciało Prawodawcze i Trybunat jednomyślnie Obywatela *Dupuis* za kandydata do Senatu wybrali.

Pod *Besançon* ma być założony oboz korpusu odwodowego do armij *Włoskiej* z 10. tysięcy ludzi.

Insurgenci w Zachodnich Departamentach coraz w większej liczbie poddają się pod prawię Rzeczypospolitey, a część woyska wysłana na ich pokonanie, powraca nazad do swoich właściwych kwater. Słychać, iż dowódzca *Frotte* niechał do *Anglij*, a *Scepeaux* miał przybyć do *Paryża*.

Przeszło 15. tysięcy Szuanow ofiaruie się iść w służbę Rzeczypospolitey. Na *Anglikach* nie można było wielkiej zyskać zdobyczy, gdyż wprzod oboz Szuanow przeglądali nim się odważyli wylądować, a przekonawszy się o pewnym zwycięztwie Rzeczypospolitey, w cichości odpłyneli.

O wyiezdzie Pierwszego Konsula nad *Ren* i neutralności *Szwajcaryi*, pogłoska dotąd nie ustaie.

Generał *Tune*, który w *Wandei* służbę odprawiał, umarł po wywroceniu się wpoiezdzie.

W Trybunacie rozpoczęły się spory względem nowego podziału *Francyi*. *Daunou*, któ-

ry w tey mierze rapport składał, znalazł wiele niedokładności w projekcie, zakończył go jednak tą uwagą: iż gdy projekt ten, zmniejsza wydatki, koncentruie władzę i porządek lepszy wprowadza, przeto kommissya jest tego zdania, aby Trybunat nie uznał wprawdzie propozycyi za dobrą, lecz przez wzgląd na wzmiankowane powody, nie odmienił swojego nań zezwolenia. Deputowani z Rady Stanu *Monge* i *Dieudonné* mówili za projektem, a Trybunowie *Duchesne*, *Gillet*, *Chauvelin* i *Callemer* mówili przeciw.

Wielu nagania zbyt ni pospiech w wygotowaniu projektu. Tak niektóre kantony mają tylko 6. do 8. a inne 25. do 35. kantonow. Nowe urządzenie Prefektow, Podprefektow i Muncypalności nie jest prostsze od dawnego, a mianowanie Prezydentow w miastach przez Prefektow, jest poniżeniem urzędu tego.

Nowe reparacye i upiększenia zamku *Thuileries* kosztują million frankow.

Czytamy tu opisanie życia drugiego Konsula Rzeczypospolitey *Lebrun* z następującemi szczegółami.

„Ma lat 60 i jest oycem liczney familij. Od 30 lat wslawił się w literaturze pismami skarbu i starożytności tyczącemi się. Tłuma- czył *Iliadę Homera* i *Tajsa*. W roku 1770. kanclerz *Maupeou* pisał i mówił przez niego w zatargach korony z parlamentami. W rewolucyi rozpoczął swoy zawód jako członek zgromadzenia konstytucyinego, a w roku 1796. został także członkiem zgromadzenia prawo-

dawczego. Z pod piora iego wychodziły napyżyteczniejsze prace i proiekta w interesach skarbowych. Zawsze iednak unikał wszelkiey okazały dośtoyności.

Zaczęto tu także rozdawać ubogim zupe, *à la Rumford*.

Przy złożeniu chorągwi *Tureckich* przed ministrem wojennym, Generał *Lasnes* w mowie swoiey wyraził pomiędzy innemi:

„Widzisz tu Obywatelu ministrze wszystkie chorągwie armij *Ottomańskiej* z 18. tyfięcy ludzi złożoney, która pod twoiemi oczyma od 3 tyfięcy *Francuzow* pod *Abukir* zniszczoną została. W tymto pamiętnym dniu los, *Egiptu*, *Francyi*, i *Europy* przez nasze męstwo iest zabezpieczonym. Gdyby nieprzyjaciel chciał wkroczyć na ziemię naszą, któryż *Francuz* nie pragnąłby podowczas zwyciężyć pod znakami Pierwszego Konsula, i wniść pod iego przewodnictwem w zawód sławę przynoszący?

Minister *Berthier* w odpowiedzi swoiey wyraził:

„Dla *Francyi* Republikańskiey pozostała ta chwala, zatknąć nad brzegami *Sekwany*, zdobyte nad *Nilem*, a w meczetach *Konstantynopola* i *Kairu* poświęcane znaki zwyciężkie. Wszakże iest to tylko cząstka dzieł, iakich w kwiecie wieku swego dokazał ten bohater, który laurami okryty, dał się widzieć w postaci zwycięzcy pod *Piramidami*, gdzie na niego 40 wiekow, z podziwieniem oglądały. Jeżeli nieprzyjaciele nie chcą pokoiu jaki im ofiarujemy, jeżeli chcą dalej wojnę prowadzić, rozpoczniemy ją z całą iey okropnością, a na polach *Europy* odnowimy przykład tych wojowników, którzy w gorejących stepach *Azyi* i *Afryki* tak okazałym wślawili się męstwem. W momencie iednak kiedy mamy nanowo iąć się oręża, jeżeli pokoy odrzuconym zostanie, dozwołcie

kolledzy rzucić laury na popioły *Washingtona*..

Obywatel *Grouvelle* przywiozł tu z sobą z *Kopenhagi* pakę z bardzo kosztownemi produktami *Bengalu*, tudzież testament Cesarza *Chińskiego Kanghi* w rękopismie.

Podług pism tutejszych *Dumourier* ma się w *Peterzburgu* znajdować.

Z *Lgdunu* przybyło tu przeszło 8 tyfięcy tokei aksamitu na nowe ubiory kraiowe. Biały aksamit na ubior Konsulow iest bardzo drogi.

Familia naszego bywszego Pośa w *Hadze* iest w wielkim niebiespieczeństwie, z powodu ukąszenia psa wściekłego. Rachuią w *Paryżu* do 60 tyfięcy psow. Z rozkazu Policji biał tu wszystkich psow, którzy od godziny 11 w wieczor aż do 6 z rana na ulicy widzieć się daia.

Pewny *Leroi* namowił był drukarza *Remy*, do drukowania promaklamacyi rojalistycznej, a potym doniośł go. Sąd uwolnił *Remego* od kary, a wspomnionemu *Leroi* rozkazawszy wydać nadgrode pieniędzy za delacyą, skazał go na kaidany przez 2 lata.

Minister Policji podług rozkazow Pierwszego Konsula zalecił przygotować ogulne urządzenie tyczące się 60 do 80. dziennikarzow, którym dawny dyrektoryat pogroził deportacyą. Todzieło wkrótce zapewne będzie podane.

Systema Administracyi, mowi ieden dziennik tutejszy którego wykład był tak dobrze Ciału Prawodawczemu wyluszczoney, iest iednym z naypiękniejszych dzieł iakie wyszły od roku 1789. Pozyska bezwątpienia zezwolenie tych, którym iego roztrząśnienie iest poleczone, tak iak już otrzymuie powszechnie w publiczności pochwały. Gdy ten projekt zostanie przyjętym i skutecznianym, na tenczas dopiero będzie można uważać organizacyą Rządu za całkowitą.

W Dzienniku *Wolnych Ludzi* czytamy następującą okoliczność: „W czasie ostatniego oblę-

żenia *Mantui* postanowiono tam Łożę wolnych Mularzów, która, wyłączwszy Generała *Foissac Latour* i Szefa wyższego sztabu, składała się ze wszystkich innych Generałów wielu Officerów i Urzędników. Ich tajemnice, rozliczne wieści o tym zgromadzeniu roznoszone, zapomagania ubogich, to wszystko przyłożyło się do utwierdzenia proftoty, w tym mniemaniu, iż mieli ściśle porozumienie z diabłem, i że nie mogli być rannymi. Lecz główniejszym ich postanowieniem była iak nayfilniejsza obrona twierdzy, i stateczne sprzeciwienie się podpisaniu na podanie twierdzy przez tych, którzy byli razem członkami tego zgromadzenia i rady wojenney. Obywatele *Borton* szef brygady artylleryi, *Pages* kommandant marynarki, i *Leclerc* kommissarz wojenny iawnie się oświadczyli przeciwko podaniu twierdzy. Pomiędzy Officerami którzy używali wszystkich sposobów na iey utrzymanie, uważać należy Obywatela *Chapuis* Kapitana Pontonierów, który na jeden dzień przed ustąpieniem z twierdzy kazał przeciąć na sto stop groblę *Pradelli* dla wprowadzenia tam wody, przez co zdawało się być niepodobieństwem ażeby nieprzyjaciel mógł się tamtędy zbliżyć do twierdzy, Officyaliści ofiarowali się do obrony; Jeden z nich dał początek temu Towarzystwu, i ten sam przed pięciu laty zaciągnął się przeciw *Barbetom* na obronę Ochotników. Jest on rodem z *Genewy*. Dniem przed poddaniem twierdzy naradzano się w jednym małym wydziale, czyliby nie było przyzwolicie zbuntować garnizon przeciwko kommandantowi, lecz przeważyło uszanowanie dla karności wojskowej. Zostawili swoją Łożę ze wszystkimi do niej należącymi sprzętami, zapieczętowawszy ją w dzień opuszczenia *Mantui*.

Z *Nantes* pod dniem 7. donoszą co następuje:

Obywatel *Laine*, który na dniu 2. z Ge-

nerałem *Humbert* do *Morbihan* był pojechał, powrócił nazad z *Vannes*, gdyż w tym departamencie pokoy zupełnie został już przywroconym. Na drodze spotykały go kupy Szuanów, które broń swoją w *Treix*, *Trinité*, *Musillai*, *Roche-Souveau*, i *Pontchateau* złożyli. Generał *Brunc* dozwolił tu balow mafkowych, kray nasz w zupełney jest spokojności, i nie słyszemy o żadnym kupieniu się niechętnych.

Podług listu z *Calais* na dniu 9 przybył tam bat pocztowy z *Dover* z depeszą do Rządu *Francuzkiego*, o których treści nie wprawdzie nie wiemy, domyślamy się iednak, iż się ściągać muszą do ostatnich propozycyów pokoju.

Podług wyroku Konsulów dwa legiony cudzoziemskie we *Włoszech* mają być w ieden legion połączone, i na wzor legionu nad *Rennem* organizowane. Stanowisko ich będzie w *Marsylii*.

Monitor umieścił niedawno artykuł następujący: „Od czasów *Homera* w którego *Gliadzie* Bogowie nawzajem się szkalują, było zawsze modłą mówić do siebie w manifestach z obrażającymi wyrazami. Szczęściem szkalowania te rzeczy nie stanowią, zwycięztwa tylko zawsze spory rozwiązują. Po takowym wstępie, *Monitor* mowę Obywatela *Lebrun* w Radzie Starszych mianą, w której z wielkim umiarkowaniem wspomniął o *Anglii*, porównywał z mową Lorda *Grenville* w Parlamencie *Angielskim*, w której tenże Lord wiele osobistości pozwolił sobie przeciw *Buonapartemu* i *Talleyrandowi*.“

z *Leydy* dnia 1. Lutego.

Luzac Professor Akademij i Redaktor Gazyty *Leydeyskiej*, uważaney przez długi czas za naylepszą w *Europie*, lecz który od dwóch lat przymuszony był wyrzec się oney pisanja z przyczyny przykrości iakie mu zadawał

duch partyi, przerwał teraz milczenie prze-
staniem do swego następcy nader interesu-
jącego artukulu na honor Generała *Washingtona*. List jego jest w następującej osnowie :
„Przez miłość prawdy iaką w tobie postrzegam,
i przez przywiązanie do pisma którym się zatru-
dniałem przez lat 28. przesyłam W Panu wy-
pis z wielu Listów które odebrałem z *Ameryki*
o śmierci sławnego Jerzego *Washingtona*, i
odważam się upraszać go ażebyś to umieścić
w twojej Gazecie pod moim imieniem, ponie-
waż pragnę osobiście złożyć hołd żalu pa-
miątce jednego z najznakomitszych tego wie-
ku ludzi, który (wolno mi jest wyznać) iż mię
swoją przyjaźnią i szacunkiem zaszczycił. Je-
żeli wierny sprawiedliwym moim dla niego
uczuciom, pogardzałem w swoim czasie zem-
stą i zapalczywością rewolucyjną, która pa-
stwiąc się nad tym wszystkim co tylko do-
brego i cnotliwego znaleźć się mogło, śmia-
ła znieważać polityczne jego zasady i postę-
pki. Nie lękam się iść za poruszeniem serca
miego dziś, gdy zgon *Washingtona* w całej Euro-
pie wzbudza powszechne poruszenia żalu.

Wypis P. *Luzac* jest następujący: „*Washington*
podług swego zwyczaju wstał z swego
łożka zrana dnia 13. Grudnia, lecz wkrótce
potym uskarżał się na słabość, udał się nazad
do spoczynku i wezwał do siebie Lekarza. Spr-
wadzono także Doktorów *Craik* i *Dick* z *Ale-*
xandryi; przybyli oni wraz z Doktorem *Brown*
z portu *Tabago* : lecz wszystkie sposoby były
daremne. Zapalenie gardła które Lekarze na-
zywają *Cynanche* coraz się bardziej wzmagało,
a *Washington* zakończył życie dnia 14. Grud-
nia o 11. godzinie wieczorem w 67. roku wieku
swego. Gdy ta wiadomość przybyła do *Fila-*
delphi, jeden z członków izby Reprezentantów
w Kongresie zabrał głos: Był to Generał *Mar-*
shall jeden z trzech Kommissarzów *Amerykań-*
skich którzy w roku 1798. byli wysłani do *Pa-*
ryża, a których Dyrektoryat Wykonawczy
przyjąć niechciał. *Marshall* rzekł głosem peł-
nym żalu : „W tym momencie przybyła okro-
pna wiadomość, iż nasz znakomity współ-

ziomek, najwyższy kommandant armij *Ame-*
rykańskicy, dawny Prezydent ziednoczonych
stanów, już nie żyje. W momencie gdy się do-
wiadujemy o tej szkodzie Narodu, szkodzie
tak dotkliwej i smutnej, Izba Reprezentan-
tów nie może być w stanie naradzania się o in-
teressach publicznych, proponuję zatem za-
wieszenie iey obrad.“ Przyjęto iednomyślnie
ten wniosek, a Izba aż do drugiego dnia
została zamkniętą. Senat toż samo uczynił i
wszystkie sądownicze Magistratury oraz Kan-
cellarye zawiesiły swoje czynności. Dzwony
dały słyszeć smutne swoje dźwięki. Nie było
żadnego dobrego Obywatela, na którego by
twarzy nie rysował się żal i smutek, tenże
żał na wszystkich ulicach okazywany, dał do
poznania iż utracono Oyca Ojczyzny, i Oby-
watela którego śmierć sprawiła na w wszystkich
umysłach wrażenie, iakiego czas nie osłabi,
lecz które uczyni tkliwą pamiątkę w sercach
wszystkich prawdziwych przyjaciół wolno-
ści i szczęśliwości rodzaju ludzkiego. Gdzie
się tylko ta wiadomość rozeszła, można mó-
wić iż Ziednoczona *Ameryka* cała się okryła
żałobą. We wszystkich miastach i wsiach opła-
kiwano tego powszechnie szanowanego czło-
wieka. Słowa nie są dostatecznemi na wyra-
żenie wdzięczności której nasze żale są świad-
kami (wyraża ieden list z *Baltymory*.) Tru-
dnoby było uczynić sobie tego wyobrażenie
w *Europie* gdzie szanują urzędy, lecz gdzie ci
którzy je posiadali bywają natychmiast zapo-
mnianemi skoro tylko z nich zeydą; nie tak się
dzieje w *Ameryce*; nie tak jest z *Washingtonem*,
który gdyby można zapomnieć o jego
wojskowych i politycznych usługach, zach-
wałby zawsze przez swoje cnoty, miłość i
uszanowanie swoich współ-ziomków. Oddali-
wszy się do swojej majątności *Mount-Wer-*
non, nieprzestał być człowiekiem publicznym,
kochanym, poważanym tak iak nim był przez
lat 25. nieprzerwanie. Obraz *Washingtona*
głęboko we wszystkich sercach wryty, za-
wsze będzie wzorem dla wszystkich ludzi na
urzędach, a tak *Washington* żyjąc po wzy-

stkie wieki przez swoje cnoty, będzie jeszcze po śmierci dobroczyńcą Ojczyzny, tak iak w czacie swego chwalebnego życia był iey obrońcą i zbawcą.

Przypomniawszy nakoniec wszystkie jego publiczne i prywatne cnoty, niech mi będzie wolno, dodaje *Luzac*, w krotkich słowach wyrazić świadectwo, którym mnie ten wielki człowiek zaszczycił, wiedząc o częstych ukrzywdzeniach i ciągłej niesprawiedliwości której od czterech lat nieprzestawałem doświadczając w mojej publicznej pracy, i w związkach z twoim pismem, od ludzi którzy byli jego i moich prawdeł nieprzyjaciółami; W czasach zamieszania (pisał do mnie *Washington*) gdy namiętności są w poruszeniu, spokorny rozsadek wciągniony jest iak w przepaść do tych ostateczności, do których wszystkie rzeczy są prowadzone; lecz gdy ta nawałność minie, gdy rozum odzyskuje swe panowanie, człowiek który działa podług prawdeł, który statecznie postępuje ścieżką prawdy, sprawiedliwości i umiarkowania, nie może także swojego nieodzyskać wpływu. Taka jestem przekonany będzie twoja kolej, jeżeli już tylko nie przyszła. Pismom i postępowaniom podobnych ludzi (pomiędzy którymi zawsze cię uważałem) *Ameryka* nader wiele jest winna. — Sądząc podług własnego charakteru i patryotyzmu, *Washington* nieznał podłych intryg partyow i tego mniemanego ducha patryotycznego, który zapala nadto wielką liczbę ludzi w innych Europejskich krajach i w naszej ojczyźnie. — w *Leydzie* d. 9. Lutego 1800.

(podpisano) *Jan Luzac*.

z *Hagi* dnia 15. Lutego.

Generał *Augereau* dopełnił tutejszą zaogę przez sprowadzenie 300 konskrypcyjnych z *Belgium*. Nie otrzymał jeszcze komendy nad wojskami *Batawskimi* i jest z tego powodu mocno niechętnym.

Bywszy w *Paryżu* poseł *Szwedzki* Baron *de Stael* tu się jeszcze znajduje. W *Północnej Hollandyi* pracują pilnie nad wzmocnieniem stanowiska *Castrum*, naprawiają także fortyfikacje w *Dellzyl*, a na brzegach *Gro*

ningi, baterie wysypują. Wiadomość o zdo byciu *Batawij* nie jest jeszcze pewna.

z *Konstantynopola* d. 11 Stycznia.

Ponieważ operacje wojenne W. Wezyra przeciw *Francuzom* doznają pewnego zata mowania, przeto *Sydney Smith* korzystał z tego uciszenia wrzawy wojennej, i z zbliżenia swojego do *Jerozolimy*, dla przeiechania się do tego miasta, i odwiedzenia z wielorakiemi uroczystościami grobu *Chrystusa P.* Wieźdżał do *Jerozolimy* konwoiowany od kawalerji *Tureckiej*, z częścią żołnierzy swoich morskich wżród wojennej muzyki. Bawił tam przez trzy dni, a w tym przeciągu czasu równie u wchodu do klasztoru w którym mieszkał, iak w samym świętym miejscu bandera *Anielska* powiewała. Odwiedzając grob święty udał się tam z uroczystą procesją, kazał przed sobą nieść banderę, a muzyka wojenna parade tę otwierała. On sam na wzor pielgrzymów chrześciańskich niośł krzyż, który w tym celu mnisi tamtejsi rozdał. Z tamtąd poszedł do kościoła *Salomona*, który *Turcy* na meczet obrocili, i gdzie niedozwalaia wniśćcia żadnemu chrześcianinowi.

z *Bazylei* dnia 10. Lutego.

Po przybyciu tu szefa brygady *Duroc*, Generał *Moreau* wysłał już dwóch kurjerow do *Paryża*, wszystko zapowiada otworzenie kampanij.

Zdania względem rozmaitych podanych projektów konstytucyj tak są podzielone, iż zaczynają tu wnosić, iż *Helwecja* sama sobie nie nada konstytucyi.

Obywatel *Nageli* podał także z strony swojej projekt konstytucyi zawierający w sobie szczególne myśli. Pragnie on postanowienia Rady *sprawiedliwości i obyczajow*, a tytuł o *Ciele Prawodawczym* kończy następującym artykułem.

„Lud *Rzpltey Helweckiej* z swojej strony zezwala, aby postanowione było powszechne prawodawstwo wszystkich narodow ucywilizowanych, do którego każdy million ludzi jednego wysze członka. To prawodawstwo ma mieć władzę uchwalenia takich przedsięwzię-

ciow, które przewyższają siły narodów pojedynczych, a które dla wielu narodów korzystnymi być mają, iako to wygubienie ospy, połączenie morzow i rzek nowemi kanałami, oceanu z morzem południowym przez ciasninę ziemną *Mexyku*, szrodziemnego z czerwonym przez ciasninę *Suez*, *Renu* z *Rodanem*, jeziora *Konstancyńskiego* z *Dunaiem* &c.

Zezwala także Lud Rzeczypospolitey *Helweckiej*, aby był postanowiony powszechny sąd pokoju wszystkich polerownych narodow, do którego każdy million ludzi jednego członka wyszle. Sąd ten podzielony zostanie na dwie w rowney liczbie członkow Izby, a jedna z nich do drugiej appellować może. Sąd ten rozsądzać będzie wszelkie spory między dwoma lub więcej narodami lub rządami zasze, które wpierwey orężem rozstrzygane były. Wyroki jednak iego nie mają w niczym przeciwie się konstytucyom krajowym.

Jeden z najważniejszych punktow konstytucyi naszey został większością odrzuconym, to jest: iż sąd *Konseruatorow* ma być razem sądem *elekcyjnym* i wybierać urzędnikow krajowych z listy obywatelow zdolnych do wyboru.

Od granic Austriackich d. 12. Lutego.

W *Węgrzech* dla wzmocnienia armij Cesarzkiej wybrano 26 tysięcy rekrutow, a w krajach dziedzicznych 24 tysięcy.

Rzeczą jest pewną, iż Arcy-Xiąże *Karol* dla osłabionego zdrowia swego, odda komendę *F. M. Kray*, sam zaś uda się do dobr *Hollitsch* w *Czechach*, gdzie zamek na iego rezydencyą jest przeznaczony. Przy boku *F. M. Kray*, zostawać ma hrabia *Lehrbach*.

Buonaparte żądał tylko paszportow dla kommissarza do negocjowania wysłać się mającego, lecz zapewniają, iż żądanie to przez wzgląd, iż Rząd *Francuzki* nie dosyć ma jeszcze stałości aby trwał zawierał traktaty, odrzuconym zostało.

Bardzo wiele młodych żydow z *Węgier* i *Czech* sprowadzono do *Wiednia*, gdzie się u-

czą musztry, a w soboty odprawiają w bożnicy nabożeństwo z zwykłym śpiewaniem w mundurach Cesarzskich.

Cenzura tuteysza zakazała wszelkich romansow o duchach, czarnoksiężtwie rozboynikach &c.

W *Wiedniu* umarł *F. M. baron Terzy* Vice-kommandant miasta tego w 68 roku życia. *Józefowi II* towarzyszył on w podróży do *Francyi*.

Przez zachodnią *Galicję* i *Krakow* przechodzą 4 oddziały woyska *Rosyjskiego* w 8 kolumnach pod komendą Generała *Derfelden* a przez *Galicję* wschodnią i *Lwow* przechodzą 2 oddziały w 4 kolumnach.

Od brzegow Dunaju d. 13. Lutego.

W *Bawaryi* mocno teraz zaczynają mówić o przyszłym seymie. Wydział stanow *Bawarskich* pod dniem 27. Stycznia wydał oświadczenie, w którym pomiędzy innemi rzeczami wyrażono jest:

„Nie pozostaie dla nas inny wybor iak upraszać Elektora *Jmci* rownie w pełnym uszanowania iak nagłym sposobie, aby od tak dawna zalimitowany seym przywołać na zad raczył, gdyż wyznaiemy otwarcie, iż tylko w nim widziemy jedyny konstytucyjny szrodek do położenia tamy podstępom ducha partyi, do zapobieżenia ieszcze wcześniej oznakom zasad anarchicznych, do uleczenia bezprawiw, które się w rząd krajowy wkradły, do połączenia w dzielną jedność siły wszystkich poddanych, do nadania znowu krajowi dobroczynney konstytucyi, i położenia mocnych zasad pomyślności, szczęścia, i chwały, których *Bawarya* dopiąć może. W takim położeniu rzeczy iasno widzieć można, iż rownie względem zezwolenia na nadzwyczajne posilki do obrony kraju, iak względem zupełney reformy, i rozwiązania najważniejszych okoliczności nie możemy sami wydawać wyroku, ale podobne interessa musimy odłożyć do seymu &c.

Po tej deklaracyi wydział odebrał od Elektora rozkaz przeniesienia sessyow swoich z *Monachium* do *Landshut*.

z Szwabij dnia 15 Lutego

Trzy regimenta *Szwajcarskie Bachman*, *Rouerea* i *Salis* weszły inż na żołd *Angielski* na trzy lata. *Bachman* był niegdyś w *Rużbie Sardyjskiej*.

Traktat subsydyiny między *Bawaryą* i *Anglią* jeszcze nie przyszedł do skutku, lecz korpus *Kondeusza* zostawać także będzie na żołdzie *Angielskim*.

W Xięstwie *Wirtemberskim* straszny rekrut rozpoczął się, każdy od roku 17 do 40 jest mu podległym.

Znowu 4 osoby znakomite pomnożyły liczbę więźniów w *Asberg* siedzących iako to sekretarz rządowy *Hauß*, adwokat *Zeller*, adwokat *Buntz*, i Porucznik *Bauer*. To aresztowanie wielkie ściagnęło tu podziwienie.

Od brzegów *Menu d.* 17. Lutego.

Terazniejsza spokojność wojenna na lewym brzegu *Renu* w okolicy *Moguncyi* zerwaną inż być zaczyna. Od kilku dni znaczna liczba wojsk *Francuzkich* przeszła *Ren* pod *Moguncyą* i rozszerzyła się w okolicy *Limburga* nad *Lahną*. Do *Moguncyi* ściaga coraz więcej wojska *Francuzkiego*.

z Drezna dnia 10. Lutego.

Sprawiający interessa *Francuzkie* Obywatel *Helfinger* żyje tu teraz iako osoba prywatna, miewa jednak często audyencyą u Ministrów i jest z wielką dystrykcyą traktowany. Jego osobiste przymioty ziednały mu powszechny szacunek, następcą jego Obywatel *Lavalette* jeszcze nie przybył.

z Strazburga dnia 12. Lutego.

Generał *Joba* mianowany jest kommandantem wojsk *Francuzkich* w *Starym Brisach* i okolicy stojących, kwatery jego jest w *Biesheim* pod nowym *Brisach*.

Podług listów z *Bazylei* Generał *Moreau* na dniu 8. wyjechał do *Zurich*, ma zamiar obiecać rozmaite stanowiska armij.

Przedsięwzięte dla komunikacyi z krajami *Niemieckimi* środki nie zostały potwierdzone przez Generała *Moreau*, który wyraźnie

oświadczył, iż lubo uznaie potrzebę ułożenia prawa wywozu i przywozu towarów, lecz to prawo ma być ułożone przez Rząd *Helwecki*, a pożytki z niego powinny być stosowane do kantonów których nieszczęścia domagają się o wsparcie.

NAPOLEON BUONAPARTE.

(Dokończenie.)

Tym czasem we wszystkich miejscach przez wojska *Francuzkie* zajętych, dawne formy rządu przez konstytucye Republikańskie zastąpione zostały. *Wenecya* poszła za tym wzorem odciągniona groźnym listem *Buonapartego* od przyłączenia się do związków przeciw *Francyi*. W *Genui* zamiana *Arystokracji* na *Demokracją* nastąpiła.

Buonaparte wszystkiemi temi poruszeniami kierował z zamku *Montebello* pod *Medyolanem*, gdzie przez całe lato bawił. Przygotowania do pokoju, organizacya *Rzpltych Liguryjskiej* i *Cisalpińskiej*, wewnętrzne okoliczności *Francyi* i nauki cały czas *Buonapartego* zajmowały.

Jeszcze pod ów czas podobno mogłby być stać się tym, czym teraz jest. Armia jego była bardzo niechętna z stanu rzeczy we *Francyi*, i zupełnie wodzowi swemu przychylna. Nie zbywało na częstych wzywaniach iemu czynionych, aby przez śmiały krok położył tamę zamieszkom w *Rzpltey* trwającym, lecz jeszcze czas nienadszedł był dla niego.

Pokoy z *Austryą* był najważniejszym dziełem który we *Włoszech* uskutečnił. Wszystko zdawało się w tej epoce skłaniać do pokoju, z *Anglią* nawet negocyacye były rozpoczęte.

Nakoniec sławny pokoy w *Campo Formio* na dniu 17 Października 1797 został podpisanym, lecz który nim jeszcze do skutku był przyprowadzony, zerwanym został.

Buonaparte wyjechał z *Włoch* dla przyspieszenia iak mówił pokoju z *Rzeszą Niemiecką*, nad którym przy końcu Roku 1798 rozpoczęty, a po 16 miesiącach rozchwiany kongres w *Rastad* miał pracować.

Podróż *Buonapartego* przez *Szwajcaryę* podobna była do tryumfalnego przejazdu. W *Rastad* zamienił ratyfikacyę traktatu w *Campo Formio* podpisanego, i z hrabią *Cobenl* zawarł konwencyę, na mocy ktorey forteca *Moguncya* i *Erenbreitstein* Francuzom wydane być miały.

Długa przewłoka kongressu nie zgadzała się z ognistym *Buonapartego* geniuszem. Większy daleko projekt zajmował go od dawnego czasu. Pragnął on zdobyć dla *Francyi* kraj który dla niej może być tym czym *Bengal* jest dla *Anglikow*. Na dniu 25 Listopada 1797 przyjechał do *Rastad*, a na dniu 2 Grudnia wyjechał nazad do *Paryża*.

Tam przyjęty był z okrzykami radości, lecz *Buonaparte* usunął się zaraz na czynną samotność, i już zdawał się być zapomnianym, gdyby był niekiedy nie okazał swojej o dobro nauk troskliwości.

Tym czasem pod zastoną najgłębszey tajemnicy pracowano nad wielką wyprawą *Egiptką*. Na pozor wylądowanie do *Anglij* zdawało się jedynie zatrudniać Dyrektoryat, wystawiono armię *Angielską*, a *Buonaparte* obreźdzał brzegi północne i porty *Francyi*.

Stracono z oka *Tulon*, dokąd ściągano wojska dla uśmierzenia jakoby wszczętych na południu rozruchow. Nakoniec sam *Buonaparte* przybył do portu tego i z armią swoją wypłynął na morze dnia 14 Maja 1798.

Wyprawa *Egiptka* i wszystkie do niej przywiązane okoliczności nadto są pamiętne abyśmy je tu przytaczać mieli.

Tym czasem gdy *Buonaparte* postępował w zwycięztwach swoich, związki *Francyi* w *Europie* gwałtowną zmianę poniosły. Dyrektoryat który niegdyś rządził z łagodnością, lecz razem i z siłą, bądź przez słabość bądź przez żądzę utrzymania się, częstokroć do użycia środków despotycznych był przymuszonym, a jednak nie mógł utrzymać powagi swojej ani przeciw gwałtownym demokratom, ani przeciw stronnikom dawney władzy.

Rozpoczęte przez *Buonapartego* dzieło pokoiu zostało zniszczone, a Rzplta przeciw nowey koalicji wytrzymała jednę z najsłabszych kampaniow. *Jourdan* odpartym za *Ren* został od Arcy-Xiążęcia *Karola*, *Scherer* i następcy jego utracili *Włochy*. Nowo narodzone *Rzymska* i *Partenopeyska* Rzplte właśnie po urodzeniu swoim zniszczone. *Szwajcarya* nawet i *Hollandya* podobnego doznałyby były losu, gdyby tam *Massena* nie odniósł zwycięztwa, a tu Generał *Brune* wylądowanych *Anglikow* do zawarcia nieprzymusił kapitulacyi.

Wewnątrz *Francyi* wszystkie okropności wojny domowej powstały. Nieład i całkowite zniszczenie zagrażały wszystkim częściom Administracyi. Dawni Dyktorowie jeszcze chcieli dzielną ręką utrzymać wodze rządu, gdy *Sieyes*, ten zawsze w cichości, lecz z tym większą pewnością działający *Ulises* Rewolucyjny, pomimo ich woli oddany im został za współnika pracy. Zaraz po wnyściu jego do Dyrektoryatu nastąpiły wielkie odmiany.

Dla długiey nieprzytomności cała *Francya* przychylną była *Buonapartemu*, i każdy sądził, iż gdyby zwycięzca *Włoch* znajdował się na czele Armiiow *Francuzkich*, zwycięstwo nigdyby było nie opuściło znakow Rzpltey.

Nim świat pomyślał o możliwości nyrzenia *Buonaparty* we *Francyi*, i nim jeszcze wiedzianno czy się wda w polityczne czynności, uskrętnił on nową rewolucyą, i stanął na czele Ludu.

Jak rzeczy kierować będzie, iak rozwikła zamiatwane tyfiączne wielkiego widowiska sprężyny, wszystko to jeszcze w pełney tajemnicy przyszłości jest ukrytym. Nikt szczególnym nazwać się nie może przed śmiercią, mowi *Solon*. Zebraliśmy tu tylko materyały i rysy z charakteru jego do wyroku który o nim terazniejsze i przyszłe pokolenia wydadzą.

GAZETY KORRESPONDENTA

Z WARSZAWY DNIA 4. MARCA ROKU 1800. we WTOREK.

Gdy Najjaśniejszy Król Jmć Pruski uregulowanie długów Króla Jmci Stanisława Augusta i bywszey Rzpłtey *Polskiej* przez swych i obu dworów Cesarzkich pełnomocnych Kommissarzy dopełnione, ze swej strony najlaskawiej zaaprobować raczył; Stosownie więc do tego, pod niżej wyrażonemi Numerami w Kommissyi zapisani i do zaspokoienia przez Jego Królewską Mość przyięci kredytorowie bywszey Rzpłtey *Polskiej*, jeżeli przed terminem zaspokoionemi nie są, w dniach niżej przepisanych przynależnych im summ wypłaty, uzyskają.

Dnia 24. Marca 1800. Z pomiędzy Kawalerów Maltańskich, sukcesorowie *Mielżyńskiego*, oraz z pomiędzy różnych pretensyi Nra 20. 67. 88. 126. 300. 521. 599. 657. 695. 712. 761. 778. 810. 857. 879. 906. 909. 993. 998. 1173. 1177. i 1182.

27. Za liwerunki dla armij, i z pretensyi do Kommissoryatu wojennego Nr 89. Nra 1. 2. 3. 4. 5. 6. 14. 23. 49. 50. 114. 192. 326. 356.

28. Woyska Koronnego sztabu generalny Nra 141. 524. 830. i Kommissyi Woyskowej Nr 30. 37. 38. 44. 63. 149. 250. 363. 718. i 1184.

31. Z Gwardyi pieszey Koronney Nr 25. 71. 72. 106. 113. 129. 139.

Dnia 1. Kwietnia Nra 144. 147. 251. 252. 254. 255. 265. 279. 351. 372. 476. 496. 497. 561. 746. 842. 846. 861. 885. 891. 892. 932. 933. i 964.

3. Artylleryi Koronney Nr 68. 119. 136. 209. 261. 410. 456. 471. 687. 1012 i 1035, tudzież Korpusu Inzenierów Nr 53. 127. 204. 723. i 724.

4. Batalionu Skarbowego Nr 99.

7. 1go i 2go Regimentu infanteryi Nra 366. 482. 707. 829. 831. 844. 990. 991. 1106. 1111. Nr 87. 248. 481. 620. 959. i 989.

Dnia 8. Kwietnia 3go, 4go i 6go Regimentu Nr 66. i 830. Nr 443. i 1008. Nr 93. 199. 386. 408. 409. 499. i 590.

17. 7go i 8go Regimentu Nr 232. 491. 975. 992. 999. i 1000. Nr 85. 354. 773. 774. 1019. 1033. i 1119.

18. 9go i 10go Regimentu Nr 347. 541. i 815. Nr 374. 462. 467. 477. 557. 791. 931. 978. i 1042.

21. 12go, 14go i 15go Regimentu Nr. 116. 694. i 780. Nr 364. Nr 286. 399. 519. i 818., tudzież lekkiej infanteryi Nr 230. 851. i 986.

22. Korpus Kadetów Nr 268. 289. 290. 291. 292. 293. 319. 444. 492. 512. 845. i 934.

24. Kawaleryi Narodowej Nr 184. 283. 325. 396. 397. 400. 405. 407. 472. 480. 490. 584. 692. 792. 809. 809. 833. 897. 908. 926. 946. 967. 976. 997. 998. 1109. 1175 i 1135.

25. Gwardyi konney Koronney Nr 110. 164. 355. 402. 463. 813. i 824.

28. Lekkich Pułków Nr 1093. Nr 717. 862. i 876. Nr 175. i 465. Nr 266. i 772. Nr 212. i 1168.

29. Armij Litewskiej sztabu generalnego Nr 120. i 1095. tudzież Gwardyi pieszey Litt: Nr 46. 92. 104. 148. 324. 331. 332. 341. 385. 489. i 1112.

Dnia 1. Maja Artylleryi, Milicyi skarbowey, Milicyi Marszałkowskiej i wżyskich ogulnie Regimentów pieszych Litewskich, Nr 60. 515. 841. Nr 675. Nr 690. i 704. Nr 767 i 768. Nr 121. i 123. Nr 756. Nr 996. Nr 580 i 748. tudzież Nr 193.

4. Kawaleryi Narodowej Litewskiej Nr 122. 451. 570. i 592. przytym Gwardyi konney Litt: Nr 165. 219. i 508.

5. 1go, 2go, 3go, 4go i 5go Pułku przedniej straży Litt: Nr 201. 220. 221. 225. 627. 634. 1635. Nr 665. 666. 667. i 1113. Nr 629 Nr 632. i 639. Nr 631. 638. 644. i 1114.

6. 6go i 7go Pułku Nr 222. 628. 630. 636. 637. 640. i 1115, Nr 166. 187. 188. 189. 190. 223. 224. 510. 643. i 664.
8. Inwalidow Nr 26. 55. 56. 58. 64. 76. 77. 79. 80. 81. 131. 142. 143. 197. 198. 208. 227. i 450.
9. Nr 516. 848. 984. 1146. 1189. 1190. i 1192.
12. Żołnierzy różnych Regimentow Nr 102. 272. 295. 296. 297. 298. 299. 330. 339. 602. 837. 988. 1148. 1194. i 1196.
- 15 Nr 1197. 1198. 1199. 1200. 1201. 1202. 1203. 1204. 1206. 1207. 1208. 1209. 1210. 1211. 1212. 1213. 1214. 1215 i 1216.
15. Rady Nieustającej Nr 65. 84. 100. 683. 1016. Nr 39. 132. 133. 182. 214. 215. 264. 277. i 827.
16. Asiefforyi Nr 27. 28. 178. 178. 179. 285. 316. 595. 605. 698. i 871.
19. Departamentu zagranicznych intereffow Nr 32. 42. 118. 151. 158. 177. 256. 382. 448. 697. 700. i 822.
20. Kommissyi Skarbowey Nr 70. 1178. Nr 243. 273. 294. 318. 340. 387. 739. 785. 790. i 1103.
26. Oficjalistow Celnych Nr 86. 513. 574. 575. 603. 749. 955. 961. 963. 987. 994. 1104. i 1130.
27. Oficjalistow Czopowych i Tabaczych Nr 445. 936. 962. 1023. 1097. Nr 183. 259. 796. 896. 948. 960. i 1148.
29. Konsumpcyjnych i innych do Departamentu Skarbowego należących Oficjalistow Nr 520. 898. 941. 953. 969. Nr 604. 895. 974. i 1105.
30. Kommissyi Kwaterniczey Nr 352.
- Dnia 9. Junij. Oficjalistow Policyjnych Nr 51. 253. 370. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422.
10. Nr 425. 428. 429. 430. 431. 433. 434. 435. 437. 438. 439. 440. 441. 447.
12. Nr 486. 487. 542. 543. 551. 648. 649. 660. 686. 763. 786. 797. 810. 888. 935. tudzież Jurydyckey Marszałkowskiej Nr 310. 311. i 312.

Przytym dla informacyi każdego jak sobie ma postąpić, następujące punkta do publiczney wiadomości podają się:

1. Jedynie w powyższej specyfikacyi przez Numera ich inkrypcyi lub z nazwiskiem wyrażeni wierzyciele, na zaspokoienie ze skarbu

Najjaśniejszego Króla Jmci *Pruskiego* przyięci zostali, oprócz tych zaś żądni inisi.

2. Ci więc wierzyciele których Najjaśniejszy Król Jmci *Pruski* na swoią schedę przyięć raczył, w dniach powyżey wyrażonych, przyznane sobie summy od niżej podpisanych Kommissarzy, a to, pomniejsze kwoty w gotowiznie, inne zaś w rekognicyach obligowych (*Reconnoissances*) uzyskaia.

3. Takowe rekognicye obligowe w przepisany w tychże przeciągu czasu, przed Królewską Dyrekcyą kompanii morskiej w *Berlinie*, produkowane koniecznie być muszą, w niedopełnieniu zaś tego, już więcej akceptowanemi ani wypłacanemi nie będą.

4. Każdy wierzyciel dla odebrania należney sobie obligowey rekognicyi lub gotowizny, na terminie który mu się przeznaczy, osobiście, lub też przez swego pełnomocnika przed Kommissarzami Królewsko-*Pruskiemi* ma się stawić.

5. Jeżeli się wierzyciel sam osobiście stawi, a Kommissarzom jeszcze dobrze znanym nie jest, w takowym razie, przez użycie świadectwa osoby zakredytowanej, jako tym jest istotnie za kogo się udaie, okazać będzie powinien.

6. Jeżeli zaś pełnomocnika sobie obierze, tedy przez autentyczną plenipotencyą, w przyzwoitym sobie sądzie na niego uczynioną, legitymować go, obowiązany będzie.

7. Będzie obowiązkiem każdego wierzyciela, aby odbieraiąc obligową rekognicyą lub gotowiznę, skrypta albo inne dokumenta, na których się dług lub pretensya jego gruntuie, złożył i dał kwit na odebranie obligowey rekognicyi albo gotowizny.

8. Jeżeli w imieniu zmarłego wierzyciela sukcesorowie wypłaty żądać będą, to zaświadczeniem od zwierchności pod którą zostaią, dowieść są obowiązani, iż oni są istotnie iedynemi onego dziedzicami.

9. Legitymacya takowa ofobliwie jest potrzebna w tym przypadku, jeżeli ten, po którym sukcesya spada, w czasie zapisania swej pretensyi, zostawał jeszcze przy życiu i oneż sam zalikwidował.

10. Jeżeli kto już po likwidacyi, przez ceszą zlewek Prawa długu iakowego lub pretensyi nabył, tedy nie tylko ustąpiiony sobie dokument, ale też oraz zaświadczoną przez sąd lub publicznego notaryusza cessą onego złożyć obowiązany będzie.

11. Jeżeli wierzyciele wcale albo tylko w części są małoletniemi, na ów czas wydanie obligowey rekognicyi ich opiekunowi inaczej nastąpić nie może, aż gdy tenże dekretem sądu pupilarnego pokaże się być do tego autoryzowanym.

12. Niezachowujący wyżej wyrażonych przepisów, nie będzie mógł ani wydania sobie obligowey rekognicyi, ani gotowych pieniędzy uzyskać, i takowe w depozyt oddane zostaną.—Dan w Warszawie d. 31. Stycznia 1800.

Pełnomocni Kommissarze Najjaś: Króla Jmci Pruskiego do uregulowania długów Króla Jmci Stanisława Augusta i bywšzey Rzeczypospolitej Polskiej.

de STEUDENER.

de KUJA WA.

z Waldshut dnia 9. Lutego.

Dziś *Francuzi* atakowali forpoczty Cesarzkie w okolicy *Bazylei*, i przedarli się aż do *Zell*. Okolice jednak nasze ponieważ są mocno wojskiem osadzone, przeto żadne niebezpieczeństwo ztąd nie wyniknęło.

z Offenburga dnia 15. Lutego.

Jesteśmy co moment w oczekiwaniu, iż kroki nieprzyjacielskie rozpoczną się, gdyż *Francuzi* pod *Kehl* i *Brisach* bardzo się wzmocnili, i już po dwa razy na allarm w bębny bito. Zdaje się iż zamiarem ich jest allarmować wojsko Cesarzkie wzdłuż *Renu*. Jesteśmy w wielkiej trwodze. W *Alzacyi* jest także bardzo wiele zebranego wojska *Francuzkiego*.

z Hamburga dnia 22. Lutego.

Gazeta tutejsza umieszcza w zupełności swojej Traktat przymierza między *W. Brytanią* i *Portą* zawarty w *Konstantynopolu* dnia 5 Stycznia 1799.

Znaczniejsze warunki iego są następujące.

Król Jmci *Angielski* złączony najsłodszyemi związkami przymierza z Imperatorem *Rosyjskim*, przystępuje przez terażniejszy Traktat do przymierza odpornego iakie między Cesarzem *Ottomańskim* i Imperatorem *Rosyjskim* zawarte zostało, tyle ile warunki iego tyczą się miejscowych okoliczności Państwa *Angielskiego* i *Ottomańskiego*, a na mocy te-

rażniejszego traktatu między trzema Państwami, na zawsze pokoy, dobre porozumienie i doskonałą przyjaźń na lądzie i morzu utrzymywać się ma, tak dalece, iż przyjaciele i nieprzyjaciele iednego mocarstwa za przyjaciół i nieprzyjaciół drugiego uznanem będą. Obie także strony obowiązują się, porozumieć się względem okoliczności tyczących się zobopólnej ich spokojności i bezpieczeństwa, i użyć potrzebnych środków do zniszczenia zamiarów nieprzyjacielskich i przywrocenia powzięchnej spokojności.

Obie strony gwarantują sobie nawzajem swoje posiadłości. Król Jmci gwarantuje wszystkie posiadłości Państwa *Ottomańskiego* bez wyjęcia, tak iak zostawały przed najsłaniem *Francuzów* na *Egipt*, a Cesarz *Ottomański* gwarantuje wszystkie posiadłości *W. Brytannij* bez wyjęcia.

Chociaż obie strony zachowają sobie zupełne prawo, wchodzenia w negocjacye z innemi mocarstwami, i zawierania z niemi zgodnych z interessem swoim traktatów, wszelako obowiązują się iak najsilniej, iż traktaty te nie będą w sobie zawierać żadnych warunków szkody lub stratę w najmniejszym punkcie ktoreykolwiek stronie przynoszących.

W przypadku ataku nieprzyjacielskiego na kraje ktoreykolwiek strony, pomoc podług zasad wierności i ścisłej przyjaźni ma być oznaczona.

Zadna strona nie zawrze pokoju lub ciągłego zawieszenia broni, bez uwiadomienia o tym drugiej strony. A tak *W. Porta* gdyby nawet ustał terażniejszy przeciw iey kraiom przedsięwzięty atak, wszelako obowiązana jest dalej wojnę prowadzić, i wierną pozostać wysokim swoim *Alliantom* dopoty, dopoki sprawiedliwy i chwalebny pokoy dla nich i dla *Porty* zawartym nie będzie. Król Jmci *Angielski* równie nie zawrze pokoju bez czuwania na interes, honor i bezpieczeństwo państwa *Ottomańskiego*.

Dla czego obie strony udzielać sobie nawzajem będą myśli swoich tak względem ciągu wojny, iak względem warunków pokoju.

Obie strony ułożą się względem użycia siły woiennej tam gdzie osądzą użycie iey za naysprzyzwoitsze dla zniszczenia projektów nieprzyjaciela w każdym miejscu a mianowicie w *Egipcie*, równie iak dla zniszczenia handlu nieprzyjaciela na morzach *Lewandzkim i Szrodziemnym*.

Dla tego W. Sułtan obowiązue się nie tylko wszystkie porty swoje trzymać zamknięte dla nieprzyjaciela, ale nadto dla przeszkodzenia zamiłom jego, utrzymywać armią przynajmniej ze 100,000. ludzi złożoną, a nawet w przypadku potrzeby pomnożyć ją. Siłę także morską postawi w czynności dla użycia iey za zniesieniem się z swoimi sprzymierzeńcami na obu wzmiankowanych morzach.

Król zaś Jmć *Angielski* obowiązue się na tychże morzach utrzymywać taką potęgę morską, która wyrownywająca potędze nieprzyjaciela niszczyć będzie zamiary nieprzyjaciela, a w wspólnym porozumieniu z flottami sprzymierzeńców mianowicie starać się będzie zaślaniać kraie *Ottomańskie* od wszelkiej napaści.

Obie strony dezercyi pod żadnym pozorem cierpieć nie będą.

Przymierze to odporne przez 8. lat trwać będzie, po którym upłynionym czasie odnowione być może.

Od granic Włoskich 24.6. Lutego.

Podług oślatnich rapportów z *Cewa, Francuzi* znacznie się w *Sawonie* wzmocnili, a w *Vado* spieszenie szące wysypują. Garnizon w *Finale* do 5 tysięcy ludzi jest pomnożony. *Masena* założył w tym mieście swoją główną kwaterę. W wojsku *Francuzkim* niustannie widzieć się dać poruszenia.

Dzisiejszą pocztą Wrocławska Gazety Frankfurckie tu nie przysły.

PUBLICANDUM.

Nach einer Allerhöchsten Cabinets Ordre von 5ten Januar 6. sollen aus der Fremde in hiesige Provinz nur solche feine weiße baumwollene glatte oder brochirte Zeuge eingelassen werden, wo von die Quadrat Elle nicht niber ein Loth, und wenn sie gestikt sind, nicht niber 1 3/4 Loth wiegt, und wovon die Elle glattes brochirtes Zeug nicht unter Zwey Thaler, gestiktos Zeug aber die Elle nicht unter Drey Thaler kostet, Diese Waaren, so wie die noch einzuführen erlaubten baumwollene Mützen, Strümpfe und Handschuh sollen mit 20. pro cent des werths beim Eingang versteuert werden. Alle übrigen Gattungen fremder baumwollerer Waaren, desgleichen alle Sorten seidener und halbseidener Waaren. mit Inbegriff der seidenen und halbseidenen Strümpfe, Handschuh und Baender sind a dato an, aus dem Auslande einzubringen gaenzlich verboten. — Gegeben Warschau den 10ten Februar 1800.

Koenigliche Südpreußischen Krieges und Domainen Cammer. de HOYM. de GOLDBECK.

Stosownie do rozkazu Gabinetowego pod dniem 5. Stycznia r. b. nie będą wpuszczane z zagranicy do Provincji tutejszey materye bawelniane, tylko cienkie białe gładkie lub w fason robione; a co do wagi: takie tylko których lokieć kwadratowy nie więcej wazy nad lot 1. a jeżeli są haftowane, nad 1 i trzy ćwierci lota tudzież których lokieć, jeżeli są gładko w fason robione, nie więcej iak 2. talery kosztuje: haftowane zaś nad 3. talery. Od takowych towarów, tudzież od szlafmyc bawelnianych, pończoch i rękawiczek, których wprowadzanie jest ieszcze dozwolone, wybierać się będzie na cło wchodnie po 20. procent od wartości onychże. Wszelkich zaś innych gatunków zagranicznych materiy bawelnianych, tudzież iedwabnych i pół-iedwabnych, łącząc w to pończochy, rękawiczki i wstążki iedwabne i pół-iedwabne począwszy od daty dzisiejszey wprowadzać do kraju zakazuje się. — Dan w Warszawie dnia 10. Lutego 1800.

Kamera J. K. Mei Prufs Południowych Woienne-Ekonomiczna.

DONIESIENIA.

Fabryka nowo zaprowadzoną w Helenowie Wodek nayslepszych sposobem Amerykańskim robionych z naysprzedniejszych materyałow, proponnie Publico swoje usługi, te mogą być użyte do Ponczu zamiast Araku przykry zawsze odor mający, i do Lodow zdać się mogą. Tym czasem są we czterech gatunkach, iako to: Cynamonka, Persico, Kminkowa, i Fleur d'Orange. Skład tych wodek jest w Pałacu bywszego Hermana Ogińskiego, adrełowac się do murgrabiego tegoż Pałacu Haerberleia, u szwajcara także małej partyi dostać będzie można. Znayduie się także Balsam na rany świeżer *Vinaigre de proprete*, i otrąbki migdałowe, które bez wody używane pfeć bardzo delikatną czynią.

Urodzony Antoni Ponicki dawniey w woysku Polskim Oficer, chudsiawy, niskiego wzrostu, czarno zarastający, oczu i włosów czarnych twarzy i nosa pociągłych, błądy, lewą brew przeciętą, na lewey ręce martwą kółkę mający, językow (procz Polskiego) a bardzo mało po Niemiecku nie posiadający, w ubiorze Francuzkim chodzący, lat 40. mający w miesiącu Kwietniu roku 1799. z Warszawy do Berlina wyjechał z kąd z Żoną korrespondował do oślatnich dni Listopada tegoż roku, to jest do czasu wyjazdu swego z Berlina z tamtąd zaś wyjeżdżając na powrót do Warszawy, miał uzyskać Paszport na Frankfurt nad Odrą będący, lecz gdzieby się wć podroży obracał, najmniejszey wiadomości ani sam osobie niedał, ani od nikogo doysć nie można, strokana Żona wrakim zosłając przypadku, nayspokorniey Prześwieconey Publiczności doprasza się, ażeby ktokolwiek istotnie wiedząc, gdzie pomieniony Ur. Ponicki czyli między żyjącemi, bądź umarłemi znayduie się, czyniąc ulgę strapienemu sercu, z iedyney miłości bliźniego, raczył też Żonę uwiadomić mieszkałą w Warszawie przy ulicy Mostowej w kamienicy Nro 224. na pierwszym Piętrze, zaco z wdzięcznością expens powrotna zosłanie.